

Sygn. akt IV Kz 771/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Paweła-Gawor

Sędziowie: SO Lidia Haj (spraw.)

SO Tomasz Grebla

Protokolant: P.. Marta Kruk

przy udziale Zbigniewa Grzesika Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu

w sprawie przeciwko skazanemu A. D.

o wydanie wyroku łącznego

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Wadowicach VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Suchej Beskidzkiej

z dnia 21 października 2013 r. sygn. akt VII K 426/13

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy i zwolnić skazanego A. D. od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 października 2013 r. sygn. akt VII K 426/13 Sąd Rejonowy w Wadowicach VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Suchej Beskidzkiej na podstawie art. 85 kk i art. 572 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego A. D..

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł skazany, zarzucając, iż Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę okoliczności, jakie ujawniły się po wydaniu wobec niego wyroków w sprawach II K 115/10 i II K 542/11, a to faktu, iż skazanemu urodziły się bliźniaczki. Powyższe sprawiło, iż skazany, będący jedynym żywicielem rodziny, nie mógł odbyć orzeczonych wobec niego w sprawach II K 115/10 i II K 542/11 kar ograniczenia wolności, co skutkowało zamianą ich na kary pozbawienia wolności.

Skarżący podniósł ponadto, iż ma jeszcze syna, który w zeszłym roku trzykrotnie był hospitalizowany z powodu zapalenia płuc. Aktualnie zaś cała trójka jego dzieci przebywa w szpitalu - syn z powodu zapalenia płuc, a córki mają zapalenie oskrzeli.

Skazany wskazał także, iż jego konkubina, z uwagi na konieczność sprawowania osobistej opieki nad dziećmi, nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Na pomoc rodziny ani skazany ani jego konkubina nie mogą zaś liczyć, jako że pochodzą z tzw. „rozbitej rodziny”.

Skarżący wniósł o pozytywne rozpoznanie jego wniosku o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje;

Zażalenie skazanego na uwzględnienie nie zasługiwało .

Dokonana przez Sąd Odwoławczy kontrola instancyjna nie ujawniła podstaw do zakwestionowania przekonania Sądu Rejonowego o braku podstaw do wydania wyroku łącznego, obejmującego kary wymierzone skazanemu wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 13 maja 2010 r. sygn. akt II K 115/10 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 26 stycznia 2012 r. sygn. akt II K 542/11.

Z przepisu art. 85 kk wynika, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Warunkiem połączenia orzeczonych w różnych sprawach kar jest przede wszystkim pozostawanie przestępstw, za które zostały one wymierzone w zbiegu realnym, którego cezurę czasową stanowi data chronologicznie pierwszego wyroku.

W niniejszej sprawie warunek ten nie został spełniony.

Należy zauważyć, że wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 13 maja 2010 r. sygn. akt II K 115/10 nastąpiło skazanie A. D. za przestępstwa popełnione w dniach 11 grudnia 2009 roku i w dniu 12 stycznia 2010 roku.

Z kolei wyrokiem Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 26 stycznia 2012 r. sygn. akt II K 542/11 A. D. skazany został za przestępstwo popełnione w dniu 17 października 2011 r., a zatem przestępstwo popełnione już po wydaniu w sprawie II K 115/10 wyroku nakazowego (13 maja 2010 r.).

Powyższe przesądza o tym, iż przestępstwa objęte skazaniami w sprawach II K 115/10 i II K 542/11 Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej nie pozostają w zbiegu realnym.

Z tego powodu brak jest podstaw do połączenia wymierzonych w tych sprawach kar i w ślad za tym brak możliwości wydania wyroku łącznego .

W sprawie brak też podstaw do wydania wyroku łącznego z uwzględnieniem skazań A. D. wyrokami Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej w sprawach o sygn. akt: II K 332/01, II K 219/02 i V K 76/04 oraz Sądu Rejonowego w Sosnowcu sygn. akt VIII K 1138/03 oraz w sprawach II K 115/10 i II K 542/11, gdyż przestępstwa za które nastąpiły skazania w sprawach II K 115/10 i II K 542/11 popełnione zostały po datach wydania wyroków w sprawach II K 332/01, II K 219/02, VIII K 1138/03 i V K 76/04.

Jak wynika z treści wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 17 marca 2005 r. sygn. akt II K 12/05 ,orzeczono już w nim karę łączną z uwzględnieniem skazań w sprawach VK 76/04 Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej oraz w sprawie VIII K 1138/03 Sądu Rejonowego w Sosnowcu. Postępowanie o objęcie wyrokiem łącznym skazań w sprawach II K 332/01 i II K 219/02 Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej, na zas.art.572 kpk w wyroku tym umorzono.

W sytuacji gdy brak jest materialnoprawnych podstaw do połączenia orzeczonych w sprawach II K 115/10 i II K 542/11 kar jak też do łączenia ich z innymi skazaniami, wniosek A. D. o wydanie wyroku łącznego zasadnie nie został przez sąd I instancji uwzględniony a postępowanie w tym przedmiocie umorzono.

Skarżący nie zawarł w zażaleniu żadnych okoliczności nakazujących odmienną ocenę tego stanu rzeczy.

Walurowi takiego nie ma sytuacja rodzinna skazanego opisana w zażaleniu. Ocena istnienia podstaw do wydania wyroku łącznego następuje bowiem przez pryzmat istnienia materialnoprawnych podstaw do orzekania kary łącznej, nie zaś przez pryzmat sytuacji rodzinnej i osobistej skazanego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, nie uwzględniono zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymano w mocy.

Pomimo nie uwzględnienia zażalenia, sąd odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze. Skazany aktualnie odbywa bowiem karę pozbawienia wolności, nie jest zatrudniony w jednostce penitencjarnej i jest obciążony obowiązkiem utrzymania trójki małoletnich dzieci.

Na marginesie odnotować należy, że sąd I instancji powinien był /czego nie uczynił/wymienić w komparycji postanowienia wszystkie objęte przedmiotem postępowania o wydanie wyroku łącznego skazania, jak też w sentencji postanowienia wprost wskazać w zakresie jakich konkretnie skazań umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Powyższe uchybienie, w sytuacji gdy z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia można ustalić zakres badania i rozstrzygnięcia sądu I instancji wpływu na treść orzeczenia nie miało. Wymagało jednak odnotowania w celu wyeliminowania możliwości jego powtórzenia się w przyszłości.

Zaskarżone postanowienie nie zawiera też z obrazą art. 626§1 kpk wyrzeczenia co do wydatków postępowania, co wymagać będzie uzupełnienia przez wydanie stosownej treści postanowienia .

Sąd odwoławczy nadto w toku kontroli odwoławczej stwierdził, że w zaskarżonym postanowieniu znajdują się oczywiste omyłki pisarskie, które należy w dalszym toku postępowania sprostować a to:

-w uzasadnieniu postanowienia nieprawidłowo wskazano, że w wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 13 maja 2010 r. sygn. akt II K 115/10 nastąpiło skazanie A. D. za czyn z dnia 12 grudnia 2009 r. zamiast prawidłowo: czyny z dnia 11 grudnia 2009 r.

Popelniono też oczywistą omyłkę pisarską w pisowni daty wydania wyroku w sprawie II K 542/11 Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej, wpisując błędnie 21 stycznia 2012 r. zamiast prawidłowo 26 stycznia 2012 r.

Błędnie też sąd I instancji odnotował w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że skazania w sprawach II K 332/01, II K 219/02 , VIII K 1138/03 i V K 76/04 zostały połączone wyrokiem łącznym w sprawie II K 12/05 Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej , gdyż wyrokiem tym faktycznie połączono tylko skazania w sprawach VIII K 1138/03 i VK 76/04 a co do połączenia skazań w sprawach II K 332/01, II K 219/02 postępowanie wtedy, na zas. art.572 kpk umorzono. Omyłki te nie miały wprawdzie wpływu na treść zaskarżonego postanowienia, ale wymagać będą sprostowania.

Mając powyższe na względzie, Sąd Odwoławczy orzekł jak w sentencji.

SSO Lidia Haj SSO Grażyna Pawela- Gawor SSO Tomasz Grebla

Sygn. akt IV Kz 771/13

(...)

1. (...).

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)